

15 дадемъ ли, или да не дадемъ? А той като позна лицемѣре то имъ, рече имъ: Защо мѧ искушавате? донесѣте ми единъ динаръ да видѣх. И тѣ мѹ донесохъ. И казува имъ: Чий е тойзи образъ и надпись тѣ? 17 А тѣ му рекохъ: Кесаревъ. И отговори Иисусъ и рече имъ: Отдайте Кесаревъ тѣ Кесарю, и Божій тѣ Богу. И почутихъ ся на него.

18 И ^идуватъ при него Саддукей, които казува че нѣма вѣскръсеніе; и попытахъ го, и казувахъ: Учителю, ^иМоисей написа намъ, че ако умре на нѣкого братъ му, и остави женѣ, а чада не остави, да земе братъ му женѣ му, и да възстави сѣме на брата си. И тѣ имаше седмь брати; и първый тѣ зѣ женѣ, и когато умрѣ не остави сѣме. И зѣ іхъ втори тѣ, и умрѣ, и нито той оставилъ сѣме; и трети тѣ такожде. И земахъ іхъ и седмина та, и не оставихъ сѣме; най подиръ отъ всички тѣ умрѣ и жена та. Въ вѣскръсеніе то прочее, когато вѣскръснѣтъ, на кого отъ тѣхъ ще бѫде та жена? защото и седмина та іхъ имахъ за женѣ. И отговори Иисусъ и рече имъ: Не за това ли заблудждавате, понеже не познавате писанія та, 25 нито силж тѣ Божій? Защото когато вѣскръснѣтъ отъ мъртви тѣ, нито ся женятъ нито за мѫжъ отиватъ; ^ино сж като ангели тѣ които сж на небеса. А за мъртви тѣ че ще вѣскръснѣтъ, не сте ли прочели въ книжѣ тѣ Мойсеевѣ за кѫниж тѣ, какъ му рече Богъ и каза: ^и“Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Ісааковъ, и Богъ Іакововъ.” Богъ не е Богъ на мъртви тѣ, но Богъ на живи тѣ: пропошее ви заблудждавате много.

28 И ^иединъ отъ книжници тѣ, който ги чу като ся прѣпирахъ, и позна че добрѣ имъ отговори, пристъпши и го попита: Коя заповѣдъ е отъ всички тѣ най първа?

29 А Иисусъ му отговори: Най първа отъ всички тѣ заповѣдъ е: ^и“Слушай, Израилю: Господъ Богъ нашъ е единъ Господъ: 30 И да възлюбиши Господа Бога твоего съсъ всичко то си сърдце, и съсъ всички тѣ си душа, и съсъ всички тѣ си умъ, и съсъ всички тѣ си сила.” Таи е първа та заповѣдъ. И втора подобна ней; ^и“Да възлюбишъ ближния твоего както себе си.” По голѣма отъ тѣзи друга заповѣдъ нѣма.

32 И рече му книжникъ тѣ: Добрѣ, учителю, право си казалъ, че единъ е Богъ, и ^инѣма другъ освѣтилъ него. И да го люби нѣкой съсъ все сърдце, и съсъ всички си разумъ, и съсъ всички душа, и съсъ всички си

лж, и да люби ближния го своего както себе си, то ^ие повече отъ всички тѣ всесъжъженія и жертви. И като видѣ Иисусъ че разумно отвѣща, рече му: Не си дадечъ отъ царство то Божие. ^иИ никой вече не смѣшише да го попыта за нѣщо.

35 И ^иотговори Иисусъ, когато поучаваше въ храмъ тѣ, и казуваше: Какъ казува че книжници тѣ че Христост е синъ Давидъ? Зашто самъ той Давидъ рече ^ичрѣзъ Духа Святаго: ^и“Рече Господъ Господу моему: Съдни отъ деснѣ тѣ ми странж, докль положж враговете твои подножіе на нозѣ тѣ ти.” И тѣ самъ си Давидъ го наречи Господъ; и отъ дѣ е синъ неговъ? И много то народъ слушаше го съ благодареніе.

38 И ^иказуваше имъ въ поученіе то си: ^иПазѣте ся отъ книжници тѣ, които ищатъ да ходятъ прѣмѣнени, ^иобщачатъ поздравенія по пазары тѣ, И прѣдни тѣ сѣдилица въ събираща та, и първи тѣ мѣста на вечерянія та; Тѣзи, ^икоито испояждатъ на вдовици тѣ домовете тѣ, и за причини правятъ дѣлгы молитви; тѣ ще приематъ по голѣмо осаждданіе.

41 И ^исѣдиликъ Иисусъ срещъ съкровищниците, та гледаше какъ туряше народъ тѣ пари ^ивъ съкровищниците, и много боязни туряха много. И дойде една вдовица сирота и тури дѣлгы ленты, сирѣчъ единъ кодранть. И призва ученици тѣ си, и казува имъ: Истина ви казувамъ: ^и“Тая сирота вдовица тури най много отъ всички тѣ които туриха въ съкровищниците; ^иЗашто всички туриха отъ изобилето си, а тя отъ нѣманіе то си тури всичко що имаше, ^ивсички тѣ си имотъ.”

ГЛАВА 13.

1 И ^икогато излѣзваше отъ храмъ тѣ, казува му единъ отъ ученици тѣ му: Учителю, видѣхъ, какви камене и какви здани? 2 ния! А Иисусъ отговори и рече му: Видишъ ли тѣзи голѣмы здания? ^инѣма да остане камъ на камъ, който да ся 3 не съсише. И когато сѣдишъ той на горѣ тѣ Елеонскѣ, срещъ храмъ тѣ, попытавши го на самъ Петъръ, и Іаковъ и 4 Іоанъ и Андрей: ^и“Кажи ни, кога ще бѫде това, и кое е знаменіе то когато всичко 5 това има да ся свърши?” А Иисусъ имъ отговори, и начиши да казуваша: ^и“Пазѣте ся 6 да ви не прѣльстии нѣкой; Зашто мноши ще дойдатъ въ мое име, ище ре- 7 кътъ: Азъ съмъ Христостъ, и ще прѣль-

^д Мат. 22; 23. Лук. 20; 27.
^е Деян. 23; 8.
^ж Втор. 25; 5.
^з 1 Кор. 15; 42, 49, 52.
^и Исх. 3; 6.
^и Мат. 22; 35.
^ж Втор. 6; 4. Лук. 10; 27.
^з Лев. 19; 18. Мат. 22; 39.

^{Рим. 13; 9. Гл. 5; 14. Іак.}
^{2; 8.}
^и Втор. 4; 39. Иса. 45; 6,
14; 46; 9.
^и 1 Цар. 15; 22. Осия 6; 6.
Мих. 6; 6, 7, 8.
^о Мат. 22; 46.
^и Мат. 22; 41. Лук. 20; 41.

^{р 2 Цар. 28; 2.}
^и Псал. 110; 1.
^и Гл. 4; 2.
^и Мат. 23; 1 и др. Лук. 20; 46.
^ф Лук. 11; 43.
^и Мат. 23; 14.
^и Лук. 21; 1.
^и 4 Цар. 12; 9.

^{ш 2 Кор. 8; 12.}
^и Втор. 24; 6. 1 Йоан. 3; 17.
^и Мат. 24; 1. Лук. 21; 5.
^б Лук. 19; 44.
^и Мат. 24; 3. Лук. 21; 7.
^з Иер. 29; 8. Ефес. 5; 6. 1
^и Соф. 2; 3.